

RADNI MATERIJAL!

NACRT ZAKONA O

RONJENJU

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o ronjenju sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 41/01 - pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Ocjena stanja

Razlog ove inicijative je unošenje normativnog reda u kompleksnu djelatnost ronjenja u RH, kojom već dulje vrijeme vlada sukob interesa amaterskog i profesionalnog sektora, sa težištem na nelojalnoj konkurenciji amatera i njihovih udruga sektoru gospodarstva i rada posebice u području posebnih oblika turizma - ronilačkih centara i škola ronjenja te ronilačkih usluga u građevinarstvu. Glavni izvor ovih problema je negativni sukob nadležnosti, odnosno izbjegavanje nadležnih tijela državne uprave da preuzmu odgovornost za potpuno, cjelovito i usklađeno normiranje fenomena ronjenja i upravnog nadzora nad ronjenjem, spašavanjem unesrećenih ronilaca, vještačenjem ronilačkih nesreća i udesa. Odlazući neodložnu i prijeku potrebu usuglašavanja zastarjelog nacionalnog normativnog korpusa za ronjenje s onim Europske Unije.

To tim više što se jadranska obala RH zadnjih desetak godina pretvorila u odredište prave «vojske ronilaca turista», koja predstavlja novu, možda najznačajniju granu posebnih oblika turizma. Nažalost, upravo ovdje jasno su vidljiva tri vida tzv. crnog ronilačkog biznisa:

- a) komercijalne ronilačke škole koje ilegalno vode strani državljani,
- b) komercijalne ronilačke škole koje ilegalno vode hrvatske ronilačke udruge ili fizičke osobe koje se udrugama fiktivno prikazuju.
- c) inozemni programi obuke ronilaca koje ilegalno provode u RH strani ili domaći organizatori, za gotov novac, mimo evidencije nacionalne odnosno odgovarajuće inozemne porezne službe. Sva tri fenomena nelojalna su konkurencija hrvatskim tvrtkama, time i izravna šteta proračunu RH.

Osnovna pitanja koja se uređuju zakonom

Ovaj Nacrt Zakona temelji se na udovoljavanju slijedećim zahtjevima:

- 1) Jasno i potpuno ODREDITI RONJENJE KAO POJAM u svim njegovim namjenama,
- 2) Jasno i potpuno RAZGRANIČITI NADLEŽNOST POJEDINIH RESORA za ronjenje,
- 3) Jasno i potpuno razgraničiti PROFESIONALNO RONJENJE (trgovačka društva, obrtnici i fizičke osobe iz Zakona o športu (N. N. 111/97. ,13/98., 24/01.) i Zakona o tehničkoj kulturi (N. N. 76/93. i 11/94.) u svrhu stjecanja dobiti) od AMATERSKOG RONJENJA (udruge - u svrhu bavljenja, športom, rekreacijom i tehničkom kulturom ronjenja isključivo njihovog amaterskog članstva.),
- 4) Jasno i potpuno RAZGRANIČITI ŠKOLOVANJE I STRUČNO OSPOSOBLJAVANJE RONILACA za potrebe gospodarstva i rada, od IZOBRAZBE RONJENJA u športu i tehničkoj kulturi,
- 5) PRIMJENU INOZEMNIH PROGRAMA OBUKE RONILACA u RH povjeriti području ronilačkog turizma,
- 6) Jasno i potpuno OTVORITI PODRUČJE ODGOVORNOSTI ZA NORMATIVNO UREĐENJE RONJENJA posebnim stručnim i tehničkim pod zakonskim aktima pojedinih resora u okviru njihovih posebnih nadležnosti, ali istovremeno osigurati kontinuitet normalnog, dnevnog, odvijanja ronilačkih aktivnosti i djelatnosti u svim njihovim profesionalnim i amaterskim oblicima,
- 7) Jasno i potpuno ZAKONITO IMENOVATI HRVATSKI RONILAČKI SAVEZ NACIONALNIM OVLAŠTENIKOM AMATERSKOG RONJENJA, fenomena športa i tehničke kulture u RH uključujući međunarodnu športsku suradnju
- 8) Jasno i potpuno NORMIRATI RONJENJE STRANACA U RH, u skladu s odredbama Zakona o strancima (N. N. 109/03.).

Posljedice koje će donošenjem Zakona proisteći

Ovakav Zakon otvara normativni prostor odgovornosti i inicijative svim nadležnim resorima, da u okviru svog sagledavanja reguliraju ronjenje pod zakonskim aktima iz svoje nadležnosti ne namećući im stroge terminske rokove.

III. TEKST NACRTA ZAKONA

N A C R T ZAKONA O RONJENJU

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Ovim zakonom propisuje se pojam ronjenja, svrhe ronjenja u Republici Hrvatskoj, ronjenje stranaca, stručno osposobljavanje za ronilačka zanimanja i izobrazba ronjenja za potrebe športa, rekreacije i tehničke kulture, javne ovlasti u kategorizaciji ronilaca amatera, opća pravila sigurnosti u ronjenju, nadležnost pojedinih državnih tijela i nadzor nad provođenjem ovog zakona.

1. Pojam ronjenja

Članak 2.

(1) Ronjenje u smislu ovog Zakona je boravak i kretanje čovjeka pod vodom uz korištenje opreme koja osigurava fiziološke uvjete disanja.

(2) Ronjenje na dah u smislu ovog zakona je boravak i kretanje čovjeka pod vodom bez korištenja opreme koja osigurava fiziološke uvjete disanja.

(3) Ronjenje započinje prestankom disanja atmosferskog zraka, a završava nastavkom disanja atmosferskog zraka nakon dolaska na površinu vode.

(4) Ronjenjem u smislu ovog zakona ne smatra se boravak i kretanje čovjeka pod vodom u podvodnim plovilima s umjetnom atmosferom (podmornicama).

2. Vrste ronjenja i svrhe ronjenja

Članak 3.

Ovaj zakon regulira slijedeće vrste ronjenja.

- (1) Sportsko rekreativno ronjenje
- (2) Turističko ronjenje
- (3) Tehničko ronjenje - ronjenje u tehničkoj kulturi
- (4) Znanstveno ronjenje
- (5) Izvođenje ronilačkih radova
- (6) Ronjenje u ribarstvu i marikulturi

Načine obavljanja ronjenja propisuje Ministarstvo mora, turizma, prometa i razvitka Republike Hrvatske pravilnicima za svaku vrstu ronjenja.

Ronjenje u smislu ovog zakona obavlja se u Republici Hrvatskoj u rijekama, jezerima i Jadranskom moru za potrebe:

- gospodarstva i turizma,
- znanstvenih i stručnih istraživanja,
- državne i javne uprave,
- športa i tehničke kulture.

3. Ronioci

Članak 4.

(1) Roniti u Republici Hrvatskoj mogu domaće fizičke osobe koje su stručno osposobljene za ronilačka zanimanja u području gospodarstva i turizma, znanosti i javne uprave (profesionalni ronioci) i osobe koje su stekle izobrazbu ronjenja za šport i tehničku kulturu u ronilačkoj udruzi (ronioci amateri) i osobe koje stječu izobrazbu ronjenja.

(2) Osobe koje se stručno osposobljavaju za ronilačka zanimanja, odnosno osobe koje stječu naobrazbu ili izobrazbu ronjenja, za vrijeme stručnog osposobljavanja, odnosno naobrazbe ili izobrazbe, roniti mogu samo u pratnji ovlaštenih ronilačkih instruktora.

(3) Pod istim uvjetima kao i domaće fizičke osobe roniti u Republici Hrvatskoj mogu i stranci uz predočenje osobne ronilačke isprave, odnosno u pratnji ovlaštenog instruktora za vrijeme naobrazbe ili izobrazbe ronjenja, koji u Republici Hrvatskoj borave u skladu s propisima o boravku stranaca.

(4) Domaće i strane fizičke osobe - ronioci amateri koji rone u turističke svrhe, radi osobne rekreacije i razonode, a nisu članovi ronilačke udruge – članice Hrvatskog ronilačkog saveza, mogu roniti u Republici Hrvatskoj nakon što upravnom tijelu nadležnom za poslove mora podnesu prijavu za ronjenje i dobiju odobrenje za ronjenje.

(5) Obrazac prijave za ronjenje i sadržaj odobrenja za ronjenje iz stavka 3. ovog članka, postupak njihova podnošenja i izdavanja i iznos pristojbe pravilnikom propisuje Ministarstvo mora, turizma, prometa i razvitka.

(6) Za svako individualno - grupno organizirano ronjenje potrebno je posjedovati važeću ronilačku iskaznicu, koju izdaje Hrvaski ronilački savez.

4. Ronilački radovi i ronilačke usluge

Članak 5.

Izvođenjem ronilačkih radova i pružanjem ronilačkih usluga u gospodarstvu i turizmu u Republici Hrvatskoj mogu se baviti trgovačka društva kojima je odgovarajuća ronilačka djelatnost rješenjem trgovačkog suda upisana u registar, odnosno obrtnici koji posjeduju važeću Obrtnicu u koju je upisana odgovarajuća ronilačka djelatnost.

II. STRUČNO OSPOSABLJAVANJE NAOBRAZBA I IZOBRAZBA ZA RONJENJE

Članak 6.

(1) Stručno osposobljavanje za ronilačka i srodna zanimanja u području gospodarstva, turizma, znanosti i javne uprave Republike Hrvatske mogu izvoditi obrazovne ustanove, pučka otvorena učilišta i druge ovlaštene pravne osobe sukladno propisima o srednjoškolskom obrazovanju odraslih.

(2) Programe stručnog osposobljavanja za ronilačka i srodna zanimanja u području gospodarstva, turizma, znanosti i javne uprave, donosi pravna osoba koja ih izvodi, a odobrava ih ministarstvo nadležno za poslove obrazovanja.

Članak 7.

(1) Stručno osposobljavanje trenera ili instruktora za izobrazbu ronjenja za šport i tehničku kulturu (u daljnjem tekstu: instruktor ronjenja) izvodi sveučilište ili učilište po odobrenom programu MINISTARSTVO ZNANOSTI, OBRAZOVANJA I ŠPORTA.

(2) Izobrazbu ronjenja djece, mladeži i građana za šport i tehničku kulturu izvode Hrvatski ronilački savez i ronilačke udruge pod uvjetima i na način određen ovim zakonom, Zakonom o športu (N.N. 111/97., 13/98. i 24/01.) i Zakonom o tehničkoj kulturi (N.N. 76/93. i 11/94.).

(3) Programe stručnog osposobljavanja instruktora ronjenja donosi Hrvatski ronilački savez, a odobrava ih MINISTARSTVO ZNANOSTI, OBRAZOVANJA I ŠPORTA, te MINISTARSTVO MORA, TURIZMA, PROMETA I RAZVITKA.

(4) Programe izobrazbe ronjenja za šport i tehničku kulturu donosi Hrvatski ronilački savez, a odobrava ih MINISTARSTVO ZNANOSTI, OBRAZOVANJA I ŠPORTA, te MINISTARSTVO MORA, TURIZMA, PROMETA I RAZVITKA.

(5) Uvjete za izvođenje stručnog osposobljavanja i izobrazbe ronjenja iz stavka 1. i 2. ovog članka i uvjete izvođenja športsko-rekreativnog i tehničkog ronjenja pravilnikom propisuje MINISTARSTVO ZNANOSTI, OBRAZOVANJA I ŠPORTA te MINISTARSTVO MORA, TURIZMA, PROMETA I RAZVITKA.

(6) Ronilačke licence izdaje MINISTARSTVO ZNANOSTI, OBRAZOVANJA I ŠPORTA.

Javne ovlasti

Članak 8.

(1) Izvođenje poslova vezanih uz stručno osposobljavanje i provjeru znanja i sposobnosti instruktora ronjenja, izobrazbu i provjeru znanja ronilaca športaša, kao javna ovlast povjerava se Hrvatskom ronilačkom savezu.

(2) U obavljanju poslova iz stavka 1. ovog članka Hrvatski ronilački savez uređuje organiziranje procesa stručnog osposobljavanja i izobrazbe, stručnog nadzora, imenovanja i organiziranja rada povjerenstva za provođenje ispita, provjeru stručne osposobljenosti instruktora ronjenja i osoba koje izvode teorijsku nastavu, izdaje uvjerenja o stručnoj osposobljenosti instruktora ronjenja, uređuje i obavlja druge poslove u svezi sa stručnim usavršavanjem i izobrazbom te vodi dokumentaciju i evidenciju u svezi s poslovima koje obavlja.

(3) Upravni i stručni nadzor nad Hrvatskim ronilačkim savezom, te rješavanje po žalbi na upravne akte koje donosi Hrvatski ronilački savez, u obavljanju povjerenih poslova javnih ovlasti obavlja MINISTARSTVO MORA, TURIZMA, PROMETA I RAZVITKA.

(4) Način obavljanja poslova koji se ovim zakonom povjeravaju Hrvatskom ronilačkom savezu utvrđuje se propisom donesenim na temelju ovog zakona.

(5) Javna ovlast za potvrdu osposobljenosti trgovačkog društva ili obrta, koji izvode ronilačku djelatnost u gospodarstvu ili turizmu, povjerava se Hrvatskoj gospodarskoj komori.

III. ZDRAVSTVENI, SIGURNOSNI I TEHNIČKI UVJETI ZA RONJENJE

Članak 9.

(1) Roniti mogu samo osobe koje su zdravstveno sposobne za ronjenje i o tome posjeduju odgovarajuću potvrdu.

(2) Kriterije utvrđivanja zdravstvene sposobnosti za ronilačka zanimanja u gospodarstvu, znanosti i javnoj upravi Republike Hrvatske i sadržaj potvrde o zdravstvenoj sposobnosti za ronjenje propisuje ministarstvo nadležno za poslove gospodarstva, uz prethodno mišljenje ministarstva nadležnog za poslove zdravstva.

(3) Kriterije utvrđivanja zdravstvene sposobnosti za ronjenje u športu i tehničkoj kulturi propisuje Zdravstvena komisija Hrvatskog olimpijskog odbora.

(4) Izuzetno od odredbi iz prethodna dva stavka ovog članka stranci će se smatrati zdravstveno sposobnima za ronjenje u turističke svrhe radi osobne rekreacije i razonode ukoliko ispune odgovarajuću pismenu izjavu koja je sastavni dio obrasca prijave za odobrenje ronjenja iz članka 4. stavka 3. i 4., te svjedožbu o zdravstvenoj sposobnosti.

Članak 10.

(1) U Republici Hrvatskoj dozvoljeno je roniti isključivo korištenjem ronilačke opreme i pribora onih proizvođača opreme i pribora čija je upotreba odobrena rješenjem državnog tijela nadležnog za normizaciju.

(2) U Republici Hrvatskoj dozvoljeno je roniti isključivo korištenjem zraka i plinskih mješavina čiji sastav i čistoću propisuje državno tijelo nadležno za mjeriteljstvo uz prethodno mišljenje ministarstva nadležnog za poslove zdravstva, te ronjenjem na dah.

Članak 11.

(1) Mjesto na kojem se obavlja ronjenje mora biti vidljivo označeno i predstavlja područje ronjenja do 100 metara u krug od mjesta postavljanja oznake.

(2) Svi ronioni pojedinci i skupine ronilaca u Republici Hrvatskoj bez obzira na mjesto i svrhu ronjenja dužni su zonu ronjenja danju obilježiti plutačom promjera najmanje 30 centimetara, žute ili narančaste boje, ili ronilačkom zastavicom (narančasti pravokutnik s bijelom dijagonalnom crtom) odnosno pomorskom zastavicom slova «A» Međunarodnog signalnog kodeksa, a noću svjetlećom plutačom, žute ili bijele boje svjetlosti, vidljivom sa udaljenosti od najmanje 300 m .

(3) Plutača i svjetleća plutača iz stavka prvog ovog članka moraju se postaviti u zamišljeno središte akvatorija ronjenja, a obilježavanje zastavicama iz stavka 2. ovog članka izvršit će se njihovim isticanjem visoko na ronilačkom plovilu usidrenom u zamišljenom središtu akvatorija ronjenja.

(4) Za obilježavanje područja na kojem se obavlja ronjenje odgovorna je fizička osoba koja obavlja ronjenje ili voditelj ronjenja u pravnoj osobi preko koje se obavlja ronjenje.

Članak 12.

(1) Športska natjecanja u ronjenju u moru i plovnim rijekama, Hrvatski ronilački savez i ronilačke udruge mogu obavljati samo uz prethodno pribavljeno rješenje o suglasnosti za održavanje športskog natjecanja kojega izdaje nadležna Lučka kapetanija, odnosno Kapetanija pristaništa.

(2) Zahtjev za izdavanjem rješenja iz stavka prvog ovog članka organizator

podnosi nadležnoj Kapetaniji najkasnije osam dana prije početka natjecanja.

(3) Rješenjem iz stavka prvog ovog članka Kapetanija će odrediti i sigurnosne mjere koje će organizator poduzeti prilikom obavljanja športskog natjecanja.

Članak 13.

Svi roniaci pojedinci ili skupine ronilaca moraju na plovilu, odnosno na obali s koje obavljaju ronjenje imati najmanje:

- 1) osnovni pribor za pružanje prve pomoći,
- 2) pribor za pružanje prve pomoći kisikom,
- 3) sredstvo komuniciranja (VHF radijsku postaju ili GSM uređaj)
- 4) istaknute telefonske brojeve nacionalne središnjice za spašavanje i rekompresijskih komora u RH,
- 5) program spašavanja unesrećenog ronioca,
- 6) dnevnik ronjenja ili očevidnik ronjenja.

Članak 14.

(1) Svi roniaci pojedinci i skupine ronilaca bez obzira na svrhu ronjenja iz članka 3. ovog zakona dužni su pisano evidentirati svoje ronjenje u dnevniku ronjenja odnosno očevidniku ronjenja.

(2) Svako ronjenje za potrebe športa i tehničke kulture roniaci amateri, članovi ronilačke udruge - članice Hrvatskog ronilačkog saveza ronjenje evidentiraju upisivanjem u dnevnik ronjenja.

(3) Svako ronjenje u području gospodarstva, turizma, znanosti i javne uprave profesionalni roniaci upisuju u očevidnik ronjenja.

(4) Izgled, sadržaj, način vođenja i ovjere podataka koji se unose u dnevnik ronjenja propisati će ministar nadležan za poslove športa i tehničke kulture na prijedlog Hrvatskog ronilačkog saveza.

(5) Izgled, sadržaj, način vođenja i ovjere podataka koji se unose u očevidnik ronjenja iz prethodnog stavka propisati će ministar MTPR, uz prethodno pribavljeno mišljenje ministara nadležnih za poslove turizma, unutrašnjih poslova, kulture i gospodarstva.

Članak 15.

Za sigurnost provođenja skupne ronilačke operacije u svim njenim elementima uključujući i obilježavanje skupnog rutinskog ronjenja, ronilačkog natjecanja, tečaja ili praktične izobrazbe ronjenja odgovorna je pravna osoba organizatora ronjenja. Odgovornom fizičkom osobom u pravnoj osobi, temeljem ovog zakona smatrati će se :

- a) kod ronilačkog natjecanja - glavni sudac
- b) kod ronilačkog tečaja - instruktor nositelj tečaja
- c) kod skupnog rutinskog ronjenja - voditelj ronjenja

Članak 16.

(1) Posebna pravila i postupke, te tehničke i sigurnosne standarde i mjere za ronjenje i ronilačke operacije (aktivnosti) i nadzor u gospodarskom ronjenju propisuje ministar nadležan za poslove gospodarstva.

(2) Pravila i postupke, te tehničke i sigurnosne standarde i mjere za pružanje ronilačkih usluga u turizmu i nadzor nad njihovim provođenjem propisuje

ministar nadležan za poslove turizma.

(3) Posebna pravila i postupke, te tehničke i sigurnosne standarde i mjere za ronjenje i ronilačke operacije (aktivnosti) i nadzor nad ronjenjem za potrebe znanstvenih i stručnih istraživanja u Republici Hrvatskoj na prijedlog ustanova i institucija koje provode hidroarheološka, biološka i druga znanstvena i stručna istraživanja propisuje ministar nadležan za poslove znanosti, uz suglasnost ministra nadležnog za poslove kulture i ministra nadležnog za poslove zaštite okoliša.

(4) Posebna pravila i postupke, te tehničke i sigurnosne standarde i mjere za ronjenje i ronilačke aktivnosti za javno-upravne svrhe nadzora nad ronjenjem, spašavanja unesrećenih ronilaca i vještačenja ronilačkih nesreća i udesa propisuje MINISTARSTVO MORA, TURIZMA, PROMETA I RAZVITKA.

Članak 17.

Do donošenja propisa iz članka 16. ovog zakona ronjenje nije dozvoljeno:

1. u dijelovima unutrašnjih morskih voda i plovnih rijeka koje obuhvaćaju luke, pristaništa, prilaze lukama i pristaništima, sidrištima luka i u područjima gustog prometa,

2. u dijelovima unutrašnjih morskih voda, teritorijalnog mora i plovnih rijeka kada je to uređeno posebnim propisima ili pojedinačnim pravnim aktom nadležnog tijela državne uprave koje je javno objavljeno,

3. na udaljenosti manjoj od 100 m od usidrenih ratnih brodova i čuvanih vojnih objekata na obali mora ili rijeke.

Članak 18.

Iznimno, dopuštenje za ronjenje u nekom od dijelova mora i voda iz članka 17. ovog zakona izdati će nadležno tijelo državne uprave, koje će o izdanim dopuštenjima izvijestiti nadležna tijela nadzora.

Članak 19.

(1) U strogim i posebnim rezervatima prirode i Nacionalnim parkovima Brijuni, Kornati i Mljet ronjenje je dozvoljeno isključivo uz odobrenje tijela državne uprave nadležnog za zaštitu okoliša RH, te ministra nadležnog za poslove mora.

(2) U morskim i riječnim zonama posebne zaštite spomeničke baštine Republike Hrvatske koja se nalazi pod vodom ronjenje je dozvoljeno isključivo uz odobrenje ministarstva nadležnog za poslove kulture, te ministra nadležnog za poslove mora.

(3) Točno geografsko i toponimijsko određenje zona iz stavka 2. ovog članka propisati će ministarstvo nadležno za poslove kulture te ministarstvo nadležno za poslove mora.

IV. NADZOR

Članak 20.

(1) Ako ovim ili drugim zakonom nije drugačije propisano upravni i inspekcijski nadzor nad pravnim i fizičkim osobama koje se bave:

- ronjenjem u gospodarstvu i turizmu obavlja ministarstvo nadležno za

poslove gospodarstva i turizma,

- ronjenjem u znanstvenim i stručnim istraživanjima obavlja ministarstvo nadležno za poslove znanosti, ministarstvo nadležno za poslove kulture, odnosno ministarstvo nadležno za poslove zaštite okoliša ovisno o ustanovi i instituciji koja provodi znanstvena i stručna istraživanja,

- ronjenjem za potrebe državne i javne uprave obavlja ministarstvo nadležno za određeni resor,

- obrazovanjem ronilaca, njihovim stručnim osposobljavanjem i izobrazbom obavlja ministarstvo nadležno za poslove obrazovanja

- ronjenjem za potrebe športa i tehničke kulture obavlja ministarstvo nadležno za poslove športa i tehničke kulture.

(2) Za potrebe obavljanja poslova iz stavka 1. ovog članka mogu se u županiji osnivati područne jedinice, ili se obavljanje tih poslova u prvom stupnju može povjeriti uredima državne uprave.

(3) Koordinator svih oblika nadzora i arbitar u slučaju sukoba nadležnosti u obavljanju nadzora iz stavka 1. ovog članka je MINISTARSTVO MORA, TURIZMA, PROMETA I RAZVITKA.

Članak 21.

(1) Stručni nadzor nad stručnim osposobljavanjem za ronilačka i srodna zanimanja koje provode druge pravne osobe, koji je kao javna ovlast u članku 8. ovog zakona povjeren Hrvatskom ronilačkom savezu, te stručni nadzor na izobrazbom ronilaca i ronilačkih instruktora za potrebe športa i tehničke kulture provode ronilački nadzornici Hrvatskog ronilačkog saveza (u daljnjem tekstu: ronilački nadzornici).

(2) Uvjete i način izbora ronilačkih nadzornika, njihova ovlaštenja, obveze i odgovornosti na prijedlog Hrvatskog ronilačkog saveza propisat će MINISTRSTVO MORA, TURIZMA, PROMETA I RAZVITKA.

V. KAZNE NE ODREDBE

Članak 22.

(1) Ronilački prekršaj je povreda propisa kojima se uređuju odnosi u morskim prostorima Republike Hrvatske ili nad kojima Republika Hrvatska ima suverena prava.

(2) Posupak u ronilačkim prekršajima vodi se po zakonu o prekršajima.

Članak 23.

(1) Lučke kapetanije odlučuju o prvom stupnju u pomorskim prekršajima.

(2) Prekršajni postupak iz stavka 1. ovog članka vodi vijeće za prekršaje.

(3) Vijeće se može imenovati na području svih kapetanija.

Članak 24.

Na žalbe po odlukama vijeća iz prethodnog članka odlučuje Visoki prekršajni sud.

Članak 25.

- (1) Vijeće za prekršaje čine predsjednik i dva člana, kojima se mogu odrediti zamjenici.
- (2) Predsjednika i članove vijeća kao i njihove zamjenike imenuje ministar zadužen za poslove mora.
- (3) Vijeće se imenuje na rok od dvije godine.
- (4) Predsjednik i članovi vijeća, te njihovi zamjenici, mogu biti ponovo imenovani
- (5) Predsjednik i članovi vijeća kao i njihovi zamjenici, mogu se razriješiti dužnosti i prije isteka roka na koji su izabrani.

Članak 26.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 200.000,00 kuna, te zabranom obavljanja posla, najmanje do uklanjanja nepravilnosti, a u težim prekršajima i trajno, kazniti će se za prekršaj pravna osoba ako:

1. na poslovima ronioca zaposli fizičku osobu koja nije stručno osposobljena u smislu odredbe članka 6. ovog zakona,
2. obavlja stručno osposobljavanje za ronilačka i srodna zanimanja protivno odredbi članka 6. stavka 1. ovog zakona,
3. obavlja stručno osposobljavanje za ronilačka i srodna zanimanja korištenjem programa osposobljavanja koji nisu odobreni kako je to propisano odredbom članka 6. stavka 2. ovog zakona,
4. obavlja stručno osposobljavanje instruktora ronjenja protivno odredbama članka 7. stavak 1. i 3. ovog zakona,
5. obavlja izobrazbu ronjenja za šport i tehničku kulturu protivno odredbi članka 7. stavak 2. ovog zakona,
6. obavlja izobrazbu ronjenja djece, mladeži i građana za šport i tehničku kulturu korištenjem programa koji nemaju odobrenje propisano odredbom članka 7. stavak 4. ovog zakona,
7. dopusti ronjenje osobi koja nema važeću potvrdu o zdravstvenoj sposobnosti za ronjenje kako je propisano člankom 9. ovog zakona,
8. se pri ronjenju koristi ronilačkom opremom i priborom protivno odredbi članka 10. stavak 1. ovog zakona,
9. pri ronjenju koristi zrak i plinske mješavine protivno odredbi članka 10. stavak 2. ovog zakona,

10. obavlja ronjenje bez obilježavanja kako je propisano odredbom članka 11. ovog Zakona,
11. Organizira i provodi športska natjecanja u ronjenju protivno odredbama članka 12. ovog zakona,
12. na plovilu ili na obali sa koje se obavlja ronjenje nema opremu, pribor i dokumente koji su i kako su propisani odredbom članka 13. ovog zakona,
13. na plovilu ili na obali sa koje obavlja ronjenje nema ažurno popunjen očevidnik ronjenja, odnosno dnevnik ronjenja kako je propisano odredbama članka 14. ovog zakona,
14. ukoliko obavlja ronjenje na mjestima iz članka 17. bez propisanog dopuštenja nadležnog tijela državne uprave iz članka 18. ovog zakona,
15. ovlaštenim djelatnicima nadležnih tijela državne uprave i ronilačkim nadzornicima ne osigura nesmetani nadzor nad ronjenjem sukladno odredbama članka 20. i 21. ovog zakona.

(2) Za prekršaje iz stavka 1-15 ovog članka, novčanom kaznom od 10 000 do 20 000 kuna, kazniti će se odgovorna osoba u pravnoj osobi

Članak 27.

Novčanom kaznom od 1.000,00 do 15.000,00 kuna, te oduzimanjem opreme i sredstava koja služe u svrhu ronjenja kaznit će se za prekršaj domaća i strana fizička osoba ako roni protivno odredbama ovog Zakona.

VI. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 28.

Stupanjem na snagu ovog Zakona prestaje važiti Pravilnik o obavljanju podvodnih aktivnosti (N.N. 47/99., 23/03., 28/03., 52/03., 58/03.) i Pravilnik o obavljanju obuke ronjenja i športsko rekreativnog ronjenja (N. N. 105/00. i 24/03.).

Članak 29.

Ovaj zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.